

החתול והעכבר

כתב פרויז אהור
ציורים הורמוז הבהיגהי

Shabaviz Publications

לא הרחק מכאן, תחת עץ גדול בנה לו קן
עכבר אחד.
במרחק מה משם עמד גם ביתו של חתול.

העכבר יצא יום אחד לחפש מזון. לא
הרחיק ללכת כשראה את החתול תפוס
ברשת של צייד.
העכבר שמח שהאויב המושבע שלו
תפוס ברשת והמשיך בדרכו. אך לא
רחוק משם הראה סמור, העלול להתנפל
עליו. העכבר החליט לחזור הביתה ואז
ראה שבדיוק מעל הקן שלו יושב ינשוף,
מוכן לטרוף אותו.

אחרי רגע החליט "אחד האויבים שלי,
החתול, תפוס ברשת. אוכל לעזור לו
ולכן אציע לו הסכם ידידות.
הוא ניגש לחתול ושאל "שלום שכן.
מה קרה לך?"

מכל כוון ארבה לעכבר סכנה והוא אמר
לעצמו "אם אחזור הביתה, יאכל אותי
הינשוף, אם אמשיך שמאלה יטרוף אותי
הסמור ואם אלך ישר, שם הרי יושב החתול.
עלי לחשוב היטב איך לצאת מהצרה הזו."

אמר החתול "כפי שאתה רואה נתפסתי
במלכודת."
ענה לו העכבר "אמנם הייתי צריך לשמוח
מצרתך, אבל הפעם שנינו בצרה. הינשוף
והסמור מאיימים עלי. אבל הם יפחדו ממך.
עובדה היא שכשאני בקרבתך, הם לא
מעזים לגשת אלי.
אם תבטיח לא לתקוף אותי, אוכל לעזור לך
להשתחרר מהרשת."

החתול ראה שהעכבר צודק והסכים להצעה.
אמר העכבר "אני אתקרב אליך ואתה תראה
לינשוף ולסמור שאנו ידידים. כך הם יוותרו
ויפסיקו לצוד אותי. ואני אכרסם את החבלים של
הרשת."

החתול הסכים והעכבר התקרב לרשת. החתול
דיבר אליו בנועם ושאל על שלומו. כשהסמור
והינשוף ראו זאת, החליטו שניהם לצוד במקום
אחר והסתלקו.

העכבר נרגע והתחיל בשקט לכרסם את חבלי
המלכודת.
ראה החתול שהעכבר עושה זאת באיטיות רבה
ואמר "עכשיו כשהאויבים שלך הלכו נראה
ששכחת את מה שהסכמנו ואינך ממהר לשחרר
אותי. אם תשכח את הבטחתך אף אחד לא יאמין
לך בעתיד. בהתנהגות בוגדנית כזו תאבד את כל
הכבוד שלך."

ענה העכבר "לא שכחתי את הבטחתי,
אבל אתה בטבעך האויב שלי. אני
חייב להיזהר במעשי. כרסמתי כבר
את מרבית החבלים, רק אחד נשאר
עוד. ברגע שאראה את הצייד מתקרב,
אכרסם את החבל האחרון ותוכל
לברוח. אז אהיה בטוח שאתה לא
תשכח את הבטחתך, תפחד מהצייד
לא תטרוף אותי."

בזמן שכך דיברו הופיע הצייד. תוך רגע
כרסם העכבר את החבל האחרון והחתול
השתחרר. הוא טיפס במהירות על עץ
והסתתר שם. העכבר קפץ חזרה לחור שלו.
הצייד מצא את המלכודת ריקה ומכורסמת
והלך גם הוא.
אז העכבר יצא שוב מהקן שלו. גם החתול
ירד מהעץ, אבל העכבר השתדל לא
להתקרב אליו.

אמר החתול "תתקרב ידידי כדי
שאוכל להודות לך. הצלת את חיי
ואוהב אותך תמיד. אל פחד,
תהיה ידידי לעולם."

ענה העכבר "אנו זקוקים זה לזה. אבל ידידותינו היא רק לצורך הגנה מהאויבים שלנו. הסכנה גרמה לנו להתיידד, אך אתה עדיין נשאת האויב שלי, אויב מסוכן וחסר רחמים. כעת לא אורבת לך סכנה ואינך זקוק לי. מה ימנע ממך לטרוף אותי?"

"אני קטן וחלש ולא אוכל לסמוך עליך, הגדול והחזק ממני בהרבה. הטבע אומר לי לא לסמוך על הצייד והמלכודת שלו ולהיזהר שבעתיים."

"תמיד אהבב אותך מרחוק ואעזור לך בשעת הצורך ואם גם אתה תנהג כך, מה טוב. אם לאו, לא אתלונן ואבין זאת."

